

a možno stará legenda v ktorej sa objavím
zveličí tieto končiny
Ale budete mať staré legendy?
Akí budete starí ľudia roku 10 000!
Akí budete mladí!
Aký budem starý!
Budete mať radi to čo my?
Jahodovú tortu a biele víno
Budete mať radi to čo ja?
Ktorá z mojich básní
sa vám bude najviac páčiť?
Kde je dom ktorý postavím?
Rachot áut
pískanie lokomotív
hukot lietadiel
hlasy zvonov
som zamkol do svojej piesne
aj svoje city
a všetky veci mojich čias
A tamto je Paríž
mesto ktoré máme v krvi
mesto ktoré cítiť človekom
sivé mesto kde pracujem rukami
keď prší
keď je zima
živiteľské mesto kde som mal dvadsať rokov
Všetko čo sa minulo nikdy sa nestalo
Bol som v bruchu Mesiaca
tu som sa narodil
tu kráčam po ulici ako boháč
patrí mi celá
tu hľadím na Zem
a zaľubujem sa do nej
tu sa stávam večný
Aj tak sa pozriem na hodinky
idem si zahrať tenis z celej mladosti
a mám hlad ako vlk
Sever bol za mnou

Sever mám po ľavici
a čoskoro ho budem mať spredu
Muchy tohto leta
musíme sa rozlúčiť
vy ostanete s nožičkami vo vzduchu
ja odídem do budúcnosti
ktorá je možno na severe
a možno na juhu
Ale stretneme sa vo veľkej krivuli
sestričky
Je čas

Básne pre druhé ja - dvadsiata piata báseň

Zviera ma chce zviera ma má
zviera pekné zviera som
zviera s kožkou bielou hladkou
zviera na skok prikrčené
so svalmi jak z kameňa
s námahou vytesanými
Len mäso mu tíši zuby
uhryznutia čipky lásky
Jeho svaly ukojí
iba mocné zovretie
keď sa telo s telom splieta
v hrdle keď mrú výkriky
krv sa perlí koža pára
z radosti keď bolesť je
Zviera ma chce kież ma zviera
a kież v blahu skape hneď

Moja mŕtva báseň III

Dal som si šál
čo si mi darovala
taký hebký poddajný a teplý
a riekol som to ju si dávam okolo krku
Si moja nežná vlna
ty studená posledným chladom
môžeš ma zase udržiavať v teple
bol by to iba darček od teba
Môj chudáčik Germaina

na vlnu zmenená
ktorú som si okrátil okolo krku
Tvoj darček si to ešte ty
poznáš ho
hovorí ti že si ťa ovijam okolo krku
a že si moja nežná vlna
Chodec celý biely je mi dobre teplo
som zababušený do teba
Daj mi daj mi moju smrť
daj mi život
Je veľmi zima
oviň sa mi moja vlna
okolo krku
Sneží
a ty si mŕtva
a ja žijem a píšem že už nie si

Stodesať kvapiek poézie

LXXXVIII

Vravíte že trávu
vôbec nepočuť rásť
ani dieťa dospievať
ani čas plynúť
Vy naozaj nemáte citlivé ucho

XCVI

Vyzlečte si sukne
vyzlečte si košeľu
vyzlečte si kožu
a mäso a kosti
A teraz sa už nehýbte

CX

Rozprestrieť sa do šírky
ako lúka
myslieť zeleno
a celkom skromne

[Pierre Albert-Birot](#)